

การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาในท้องถิ่น โดยบูรณาการ
กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
Development of Local Content-Based English Lessons by
Integrating Task-Based Activities and Scaffolding Strategies
to Enhance English Speaking Ability of Mathayom Suksa 4
Students

ผู้วิจัย นางเพ็ญภา บำรุงสุข

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (1) ดร.ไพสิฐ บริบูรณ์ (2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริลักษณ์ ศรีพระจันทร์

Researcher : Mrs. Phennapha Bamrungsuk;

Thesis Advisors : (1) Dr. Phaisit Boriboon (2) Asst. Prof. Sirilak Sriphrachan

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาในท้องถิ่น โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้ได้ตามเกณฑ์ 80/80 และเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อบทเรียน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนบ้านแพงพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 จำนวน 38 คน แบบแผนการวิจัยใช้แบบ One Group Pretest-Posttest Design สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ t-test ชนิด Dependent Samples

ผลการวิจัย พบว่า

1. บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 90.021/93.201 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
2. ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านแพงพิทยาคม ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนภาษาที่เน้นเนื้อหาในท้องถิ่นโดยใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานบูรณาการกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านแพงพิทยาคม มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากที่สุด

ABSTRACT

The purposes of this research were to develop Local Content-Based English Lessons by Integrating Task-Based Activities and Scaffolding Strategies to Enhance English Speaking Ability of Mathayom Suksa 4 Students, aiming to meet the standardized criteria of 80/80, to compare students' English speaking learning ability before and after learning, and to investigate the students' satisfaction of the Local Content-Based English Lessons after learning.

The sample random sampling method was applied to obtain 38 participants from enhance Mathayom Suksa 4 Students of Ban Phaeng Phitthakhom School, Office of Nakhon Phanom Educational Area Service 2, in the first semester of the 2010 academic year. The design of this study was One Group Pretest-Posttest Design. The data was statistically analyzed by using t-test (Dependent Sample).

The findings of this research were as follows:

1. The efficiency of the developed local content-based English lessons by integrating task-based activities and scaffolding strategies to enhance English speaking ability of Mathayom Suksa 4 students was 90.021/93.201 which was higher than the standardized criteria of 80/80.

2. The students' achievement after learning with the local content-based English lessons by integrating task-based activities and scaffolding strategies to enhance English speaking ability of Mathayom Suksa 4 students was higher than that of before learning at the .01 level of significance.

3. The students' satisfaction of the local content-based English lessons by integrating task-based activities and scaffolding strategies to enhance English speaking ability of Mathayom Suksa 4 students after learning was at the highest level.

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 3-18) ได้กำหนดให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษามีเนื้อหาสอดคล้องกับวิถีชีวิตและการประกอบอาชีพ ตามมาตรา 22 และมาตรา 27 ได้กำหนดให้สถานศึกษาจัดทำสาระหลักสูตรของสถานศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชน สังคม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ดังนั้น การเรียนการสอนในปัจจุบันจึงอาศัยความรู้จากประสบการณ์ที่ผ่านกระบวนการการปฏิบัติและ

สร้างสรรค์ของผู้รู้ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น ปลูกฝังค่านิยม ความเชื่อที่ถูกต้องในการสร้างความตระหนัก เห็นคุณค่า และอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 กำหนดภูมิปัญญาท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทยไว้ในสาระบัญญัติ มาตรา 66, 73, 80, 84, 86 และมาตรา 289 โดยให้ความสำคัญ เกี่ยวกับการอนุรักษ์บำรุงรักษา ปิ่นฟู ปกป้อง คุ่มครอง พิทักษ์ ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือสืบสาน พัฒนา เผยแพร่ และปลูกจิตสำนึกคนไทยเพื่อสร้างความภาคภูมิใจ และตระหนักในศักดิ์ศรีเกียรติภูมิภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่มีในชาติ (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2551, บทนำ)

ดังนั้น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงกำหนดให้เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อ ปวงชนให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้อง กับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น และกลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ก็มีความมุ่งหวังให้แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมี ความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลาย ของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและ วัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (สำนัก วิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552, หน้า 1)

การเรียนรู้ภาษาที่ส่งเสริมความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นสิ่งที่สามารถดำเนินไปด้วยกันได้ ดังเช่นงานวิจัยของ ปวรารักษ์ เรื่องมณี (2549, หน้า 101) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นเพื่อ ส่งเสริมความสามารถทางการพูดและความรู้ในเนื้อหา ท้องถิ่น ผลการวิจัย พบว่า บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหา ท้องถิ่นมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ความสามารถ ทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาท้องถิ่น เพิ่มขึ้นและผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ การศึกษาของนิลุปล จิตต์มั่น (2547, หน้า 76-77) พบว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษมี ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น มีทักษะชีวิต ด้านความคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา และทักษะสังคม สูงขึ้น หลังจากได้รับการพัฒนาความสามารถ ทางการพูด ภาษาอังกฤษและทักษะชีวิต โดยการเรียนรู้แบบเน้นภาระ งานเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น แสดงให้เห็นว่าการนำ ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ซึ่งเป็น ภูมิปัญญาในท้องถิ่นมาใช้ในการ เรียนการสอน นอกจากผู้เรียนจะได้รับความรู้แล้วยังทำให้ ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางภาษาได้อีก เช่นกัน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ เป็นอีก หนึ่งวิธีที่สามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ดี กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงาน (Task-Based Learning) เป็นกิจกรรม การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การใช้กิจกรรม มุ่งปฏิบัติงานจะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการ ปฏิบัติงานที่ผู้เรียนจะได้พบในสถานการณ์จริงได้ ทั้งนี้ ผู้เรียนต้องเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับงานที่จะต้องปฏิบัติ หลังจากปฏิบัติงานแล้วสามารถนำเสนอ รวมทั้งมีการ ประเมินผลงานของตนเองและปรับปรุงแก้ไข (Willis, 1996,

pp. 23-24) นอกจากนั้นแล้ว ผู้วิจัยยังพบว่ากลวิธีเสริมต่อ การเรียนรู้ (Scaffolding Strategies) ก็เป็นอีกหนึ่งแนวทางใน การให้ความช่วยเหลือ และเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียน โดยผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนตลอดกระบวนการ เรียนรู้ของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนมีความสามารถเพิ่มขึ้น การเสริมต่อการเรียนรู้จะลดน้อยลง จนกระทั่งผู้เรียน สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง การช่วยเหลือนั้นก็จะเป็นสิ้นสุดลง (Larkin, 2001, pp. 30-34) ซึ่งกิจกรรมการเรียนการสอนทั้ง 2 วิธีนี้ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นประโยชน์ และเปิดโอกาสให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ทั้งยังเกิดปฏิสัมพันธ์กันในห้องเรียนและเกิดการผลิตภาษา มากขึ้นอีกด้วย ดังเช่นงานวิจัยของสุกานดา ญาดีพร้อม (2550, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การบูรณาการกิจกรรม มุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นใน ตนเองของผู้เรียนระดับก้าวหน้า ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นใน ตนเองของผู้เรียนสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนโดยใช้ กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่บูรณาการกับกลวิธีเสริมต่อ การเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผล สำเร็จ มีคุณภาพตามความมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนด ไว้ในวัน ครูผู้สอนจึงควรอาศัยแนวทางหรือปัจจัยหลาย ประการมาประกอบกัน

อำเภอบ้านแพง เป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดนครพนมที่มี ประวัติและความเป็นมาอันยาวนาน มีมรดกทางธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมที่สวยงาม มีขนบธรรมเนียม ประเพณีและ วัฒนธรรมอันดีงาม อาทิ ประเพณีแพะแข่งและลอยกระทง อุทยานแห่งชาติภูหลวง น้ำตกตาดขาม และน้ำตกตาดโพธิ์ นอกจากนี้ยังมีสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์อันเกิดจาก ภูมิปัญญาท้องถิ่นอีกหลากหลายชนิด นักท่องเที่ยวทั้งชาว ไทยและชาวต่างประเทศจำนวนมากที่มีโอกาสมาเที่ยว อำเภอบ้านแพงต่างรู้สึกประทับใจเป็นอย่างยิ่ง สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนว่ามีคุณค่าควรแก่การอนุรักษ์และเผยแพร่ให้เป็นที่ รู้จัก ผู้เรียนในท้องถิ่นอำเภอบ้านแพง ซึ่งจะเป็นผู้ที่สืบ ทอดมรดกอันล้ำค่านี้ต่อไป จึงควรมีความสามารถในการ เผยแพร่สิ่งที่น่าสนใจนี้ให้เป็นที่รู้จักแก่นานาประเทศได้ ดังนั้น ผู้เรียนจึงควรได้รับการฝึกฝนด้านการใช้ภาษาอังกฤษ

ซึ่งเน้นทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร เพื่อเผยแพร่ข้อมูลของ
อำเภอบ้านแพงให้เป็นที่รู้จักทั้งในประเทศและต่างประเทศ
อีกทั้งยังทำให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงคุณค่าของมรดกของ
ท้องถิ่น มีความเข้าใจและภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง

จากการประมวลผลของงานทะเบียนวัดผลของ
โรงเรียนบ้านแพงพิทยาคม ในปีการศึกษา 2551 พบว่า
ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับผลการเรียนเฉลี่ย เท่ากับ
2.29 และผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ฟัง พูด
(อ 40201) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัย
ปฏิบัติการสอน ระดับผลการเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 2.21
(รายงานการปฏิบัติหน้าที่ของนางเพ็ญมา บำรุงสุข, 2551,
หน้า 4-5) และจากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษา
แห่งชาติ (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2551
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบ้านแพง
พิทยาคม ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 29.19 ซึ่งต่ำกว่าคะแนน
เฉลี่ยของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระดับจังหวัด และ
ระดับประเทศ คือ 33.21 และ 32.42 ตามลำดับ

และจากรายงานผลการทดสอบดังกล่าวเมื่อแยกตาม
มาตรฐานการเรียนรู้แล้ว พบว่า ในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการ
สื่อสาร คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนยังอยู่ในระดับต่ำกว่า
ระดับจังหวัดและระดับประเทศ ในทุกมาตรฐาน

ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญและปัญหาที่ตั้ง
กล่าวมาข้างต้น จึงสนใจที่จะพัฒนาบทเรียนที่มีเนื้อหา
เกี่ยวกับท้องถิ่นมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับ
การบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการ
เรียนรู้ (Integrating Task-Based Activities and Scaffolding
Strategies) เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพียงพอที่จะนำไปประยุกต์ใช้
ในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติในการศึกษาต่อ หรือ
ประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน
ภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์และคุณค่าของการเรียน
ภาษาอังกฤษ รวมทั้งเกิดความตระหนักถึงท้องถิ่นของ
ตนเอง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย
ไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียน
ภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาในท้องถิ่น โดยการใช้กิจกรรม
การเรียนรู้ภาษาที่บูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงาน
กับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านแพงพิทยาคม ให้ได้ตามเกณฑ์
80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูด
ภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยบทเรียน
ภาษาที่เน้นเนื้อหาในท้องถิ่น โดยการใช้กิจกรรมการเรียน
ภาษาอังกฤษที่บูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธี
เสริมต่อการเรียนรู้

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อบทเรียน
ภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาในท้องถิ่น โดยการใช้กิจกรรม
การเรียนรู้ภาษาที่บูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงาน
กับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพประกอบ



ภาพประกอบ กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชา อ 40201 ภาษาอังกฤษ ฟัง พูด 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนบ้านแพงพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 โดยแบ่งเป็นการทดลองครั้งที่ 1 จำนวน 3 คน และครั้งที่ 2 จำนวน 9 คน จึงได้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ หลังจากนั้นจึงนำบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนบ้านแพงพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 จำนวน 38 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โดยให้กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเป็นเวลา 10 สัปดาห์ๆ ละ 2 ชั่วโมง โดยทำการปฐมฤกษ์และทดสอบก่อนเรียน 1 ชั่วโมง แล้วทำการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน รวม 20 ชั่วโมง และทดสอบหลังเรียน 1 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งสิ้น 22 ชั่วโมง แล้วนำมาคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษนำคะแนนที่ได้จากการสอบก่อนและหลังเรียน มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}), S.D. และนำมาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการเรียนด้วยบทเรียนที่เน้นเนื้อหาในท้องถิ่น ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ โดยการหาค่าที่ (t-test Dependent Sample)

สรุปผลการวิจัย

1. บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาในท้องถิ่น โดยการบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 90.021/93.201 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านแพงพิทยาคมที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนภาษาที่เน้นเนื้อหาในท้องถิ่น โดยการใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานบูรณาการกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่รับ .01

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านแพงพิทยาคม มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับครู

1. การนำบทเรียนไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้สอนต้องศึกษาบทเรียนและวิธีการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละขั้นตอนให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ก่อนนำไปประยุกต์ใช้

2. ผู้สอนควรสร้างบทเรียนให้มีความสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน และสภาพความเป็นอยู่ของผู้เรียนในท้องถิ่นนั้นๆ เพื่อสร้างแรงจูงใจและทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ดีมากยิ่งขึ้น

3. กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งปฏิบัติงาน ควรเป็นกิจกรรมที่มีความหลากหลาย ชัดเจน ทำทนายความสามารถของผู้เรียน คำนึงถึงระดับความยากง่ายของเนื้อหา และความสนใจของผู้เรียน มีความเกี่ยวข้องหรือใกล้เคียงชีวิตจริงมากที่สุด เพื่อก่อให้เกิดแรงจูงใจแก่ผู้เรียนในการใช้ภาษาในการปฏิบัติงานและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

4. การจัดกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมแต่ละครั้งควรละกลุ่มผู้เรียน และควรจะมีการหมุนเวียนสมาชิกภายในกลุ่มไม่ให้ซ้ำกันในแต่ละภาระงาน เพื่อให้นักเรียนได้มีการทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมห้องมากขึ้น เป็นการฝึกทักษะทางสังคมของนักเรียนด้วย

5. การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนเป็นสิ่งที่ผู้สอนควรคำนึงถึง การสอนที่ไม่เครียดค่อยเป็นค่อยไป โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมกิจกรรมและมีอิสระในการออกความคิดเห็น จะทำให้ผู้เรียนเกิดความกล้า กล้าคิดในสิ่งใหม่ๆ กล้าใช้ภาษา จะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนและมีความมั่นใจความสามารถของตนเองเพิ่มขึ้นอีกด้วย

6. ครูควรบันทึกปัญหาและข้อสงสัยที่นักเรียนซักถามขณะปฏิบัติงาน รวมทั้งวิธีการแก้ปัญหาของผู้สอนในขณะนั้น เพราะถึงแม้ว่าบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาในท้องถิ่นโดยบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นี้ จะผ่านการปรับปรุง แก้ไขข้อมูลแล้วหลายครั้งแต่อาจมีข้อบกพร่องที่ยังไม่พบจึงควรติดตามผลการใช้เพื่อจะได้นำ

ข้อมูลไปปรับปรุงให้เกิดผลดี มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในการนำไปใช้ครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสร้างและพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาในท้องถิ่นโดยการบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในระดับชั้นอื่นๆ ต่อไป

2. ควรมีการสร้างและพัฒนาบทเรียน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการอ่าน การเขียน และการฟัง เป็นต้น

3. ควรพิจารณาเนื้อหา และภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอื่นๆ ให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

4. ควรมีการศึกษาถึงการนำเอาวิธีการสอน โดยบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ไปประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนในวิชาอื่นๆ เช่น วิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

นิลกุล จิตต์มัน. (2547). การพัฒนาทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษและทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

โดยการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่:

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ปวรารีย์ เรืองมณี. (2549). การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมความสามารถ

ทางการพูดและความรู้ในเนื้อหาท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เพ็ญนภา บำรุงสุข. (2551). รายงานการปฏิบัติหน้าที่ภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศ. นครพนม: โรงเรียนบ้านแพ่งพิทยาคม.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นามมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.

เลขาธิการสภาการศึกษา. (2551). นโยบายส่งเสริมภูมิปัญญาไทยในการจัดการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2).

กรุงเทพฯ: บริษัทพิมพ์ดีการพิมพ์.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2552). รายงานผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2551 [ซีดี-รอม]. นครพนม: โรงเรียนบ้านแพ่งพิทยาคม.

สถาบันภาษาอังกฤษ. (2553). แนวทางการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตามหลักสูตร

แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

สุกาดา ญาติพร้อม. (2550). การบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริม

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนระดับก้าวหน้า. วิทยานิพนธ์

ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.